

[Ole Vig Jensen]

bedringer, som der nu er udsigt til at få gennemført.

Men mit ærinde drejer sig om det, jeg også var inde på ved førstebehandlingen, nemlig vilkårene for de lokalhistoriske arkiver, de kommunale arkiver. Vi har været enige om – og jeg mener ikke, det har ændret sig undervejs – at det ville være for stor en opgave at lovgive på dette område på nuværende tidspunkt. Det må komme senere. Men under udvalgsarbejdet er det fremgået, at især de lokalhistoriske arkiver, hvoraf vi har ganske mange, og som udfører et fortræffeligt arbejde, har behov for et organ, som kan hjælpe, vejlede og støtte dem i deres virksomhed.

Ministeren har over for udvalget givet udtryk for, at hun er indstillet på snarest at nedsætte det samarbejdsorgan, som er nævnt i lovforslagets § 5, stk. 2, med henblik på at skabe et forum, hvor samarbejdet mellem statens arkiver og lokalarkiverne kan drøftes. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren er indstillet på også at afsætte nogle ressourcer til det arbejde for at sikre, at den vejlednings- og rådgivningsvirksomhed, som de pågældende har brug for, kan ske.

Jeg mener, det er en retfærdighedshandling over for de utrolig mange mennesker, som engagerer sig i det lokalarkivarbejde, der foregår rundt omkring i landet. Hvis ministeren svarer positivt, og det har jeg egentlig en forventning om, er der ingen grund til, at vi tager forslaget tilbage til udvalgsbehandling, men lad os høre, hvad ministeren siger.

Qvist Jørgensen (S):

Jeg skal på vegne af SF og Socialdemokratiet meddele ministeren, at vi deler hr. Ole Vig Jensens ønske om at få afsat ekstra ressourcer til de lokale arkiver og måske især til et sekretariat og nogle sekretariatsfunktioner. Det kunne være rart, hvis vi kunne få det klaret.

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Også jeg glæder mig meget over det brede flertal og den forhandling, vi har haft om ændringer i forvaltningen af arkivloven.

Jeg kan svare hr. Ole Vig Jensen og hr. Qvist Jørgensen, at det er min indstilling at støtte og opmuntre lokalarkivernes arbejde, dels gennem det udvalg, som vil blive nedsat snarest muligt, dels gennem den bevilling, som vi har

over tipsmidlerne. Vi har tænkt os allerede i år i ansøgningen til Finansudvalget at forøge bevillingen til lokalarkivernes arbejde, og vi håber, at aktstykket går igennem. Det er penge, der bevilges efter ansøgning, og derfor er det meget let at imødekomme det arbejde, der i forvejen på så udmærket måde bliver udført.

Der er også tilført sekretariatet ekstra bevilling til edb-udstyr, og det er noget, der kommer alle arkiverne til gode. Det første skridt er altså taget, og vi kan se nærmere på det i forbindelse med tipsbevillingerne til næste år, hvis vi skønner, at der er et yderligere behov. Vi har en ansøgerbunke, som vi er i stand til at vurdere hvert år. Så jeg er meget positiv over for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1–25, ændringsforslag nr. 1 om indsættelse af en ny paragraf efter § 25, §§ 26–35, ændringsforslag nr. 2, § 36, således ændret, §§ 37–39, ændringsforslag nr. 3 om indsættelse af en ny paragraf efter § 39 og § 40 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Torben Lund):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven og fotografiloven: (Vederlagsordning for uindspillede bånd).

Af Ole Vig Jensen (RV) m.fl.

(Fremsat 8/10 91. Første behandling 5/11 91. Betænkning 29/4 92).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Jette Pors (CD):

Denne afgift på uindspillede bånd kan anskues ud fra to synsvinkler. Den ene drejer sig om hensynet til kunstnerne, der har en naturlig og helt forståelig interesse i at få en indtægt for deres arbejde, som de føler sig berettiget til, ved at få indført afgiften.

Den anden synsvinkel drejer sig om hensynet til de erhvervsmæssige interesser hos den branche, der leverer de pågældende forskellige båndtyper. De har en modsat interesse begrundet i frygten for, at en afgift vil medføre fald i deres omsætning. Det er lige så forståeligt set fra deres side.

I CD's gruppe har vi gjort os overvejelser ud fra begge hensyn. Vi er principielt enige om gerne at ville tilgodese kunstnerne, men vi ser forskelligt på, om den metode, forslaget angiver, er den rigtige for at nå det ønskede mål.

Jeg selv hører til skeptikerne. Jeg tror ikke, at man når ret meget andet med de bestræbelser, der udfoldes, end administrativt besvær og en blomstrende idérigdom for på lovlig vis at smyge sig uden om afgiften.

I CD's gruppe respekterer vi begge vurderinger, og det enkelte medlem afgiver stemme i overensstemmelse med sit synspunkt.

Ole Vig Jensen (RV):

Da jeg for ca. et halv år siden præsenterede dette forslag om en vederlagsordning for uindspillede bånd, gjorde jeg det under overskriften »En femmer mere til kulturen«.

De ændringsforslag, som vi har til behandling her i dag, ændrer ikke grundlæggende denne hensigt med forslaget. Udgangspunktet har været – og nu nævner jeg det igen – at den foreslåede vederlagsordning ved køb af én times videobånd udløser ca. 4 kr. til kunstnere og producenter. Og dermed realiseres et mangeårigt ønske om en rimelig kompensation for den ganske omfattende private kopiering, der finder sted af kunstnernes produkter og fremstillinger på dette område.

Vi ved, det er en sag, der har været meget længe undervejs; skiftende kulturministre har været under pres. Det gjaldt også mig selv: Jeg afventede Ophavsretsudvalgets endelige betænkning, og da den kom, fremgik det tydeligt, at der intet var til hinder for at fremsætte et forslag som det, der nu er til behandling her, og som jo har været til behandling før.

Der er til forslaget stillet en række ændringsforslag, som først og fremmest har til hensigt at sikre, at denne ordning kan administreres, når det indre marked virkeliggøres fra 1. januar 1993. Det er Skatteministeriet, der har ydet den tekniske rådgivning, sådan at vi er sikre på, at ordningen kan fungere under de nye vilkår, som gælder.

Den stærke kritik, der har været rejst – og jeg har også tilladt mig i dag at føje til, den helt urimelige kritik, der har været rejst – fra båndbranchens side mener jeg ikke der på nogen måde er hold i, i hvert fald ikke med de overdrivelser, som har været ført frem. Og over for dem, som hævder, at ordningen skulle være i strid med gældende EF-regler, er der vel kun at henvise til, at man har sådanne ordninger i en række EF-lande. De seneste ordninger er gennemført både i 1990 i Nederlandene og i 1992 i Italien, ligesom vi ved, at de nordiske lande har sådanne ordninger – også de lande, som nu står for at søge optagelse i Fællesskaberne.

Det kan ikke afvises, at der selvfølgelig kan være og vil blive grænsehandelsproblemer, men de er efter min opfattelse i højere grad af født af de forskellige momssatser, man har i de pågældende lande. Derfor ville en mulig fælles afgift, fælles vederlagsordning – harmonisering, om man vil – jo ikke grundlæggende løse det problem, der knytter sig til, at vi på andre områder har andre afgiftssatser.

Jeg er temmelig overbevist om, at denne ordning kan fungere, og jeg synes, at alle har god grund til at tænke over, at formålet med ordningen først og fremmest er at give kompensation til vore kunstnere, producenter, på disse områder for de tab, de ellers må bære.

Jeg er ked af, at regeringen og regeringspartierne ikke vil tilslutte sig forslaget – det har jeg været klar over nærmest fra starten. Men jeg har også hæftet mig ved, at såvel regeringen og kulturministeren som regeringspartiernes ordførere har fremhævet betydningen af, at vi behandler vore kunstnere godt.

[Ole Vig Jensen]

Det, der undrer mig på dette tidspunkt, er, at der ikke har været ét eneste ændringsforslag, som kunne tilgodese kunstnerne, for selvfølgelig kan dette her gøres på andre måder end ved at gennemføre en afgiftsordning som denne. Men der er faktisk ingen, der har stillet andre forslag, som kunne være med til at tilgodese kunstnerne i den udstrækning, som flertallet her har ønsket det.

Jeg skal blot afsluttende takke dem, som støtter forslaget, og som sikrer, at vi nu får en vederlagsordning indført i Danmark.

Kim Behnke (FP):

Det kommer næppe som den store overraskelse, at vi indstiller lovforslaget til forkastelse, også selv om forslagsstillerne jo under udvalgsarbejdet har erkendt, at det forslag, der blev fremsat den 8. oktober, var urealiserbart, og at man derfor med de ti ændringsforslag, vi nu har til forhandling i dag, har været nødt til at lave hele lovforslaget om. Det er selvfølgelig prisværdigt, at forslagsstillerne har erkendt, at de måtte hjem og gøre det første stykke arbejde, de havde lavet, om, fordi det ikke var godt nok.

Men det, der foreligger nu, er stadig væk ikke godt nok, hvis man ellers skulle tage de briller på, som flertalspartierne har, nemlig de briller, hvor man ser et problem. Problemet bliver ikke løst af denne lovgivning. Den kommer derimod til som en række andre love at tilgå mængden af love i dette land, hvor den borger vil være til grin, som føler, at man sandelig skal rette sig efter de love, der er vedtaget af Folketinget. Den borger vil være til grin, for den pågældende kommer til at betale mere for sine blankbånd end de mange borgere og flertallet af borgere, som selvfølgelig på fornuftig frimarkedsvis vil søge at få deres produkter til den laveste pris. Og der vil være et multiplum af muligheder for ved hjælp af grænsehandel, ved hjælp af postordresalg og på alle mulige andre måder at slippe for at betale den blankbåndsafgift. Dermed har vi igen den situation, at det er de gode, der græder, og de onde, der ler.

Hvad angår selve spørgsmålet om, hvorvidt man overhovedet skal have denne afgift, har vi i vores betækningsbidrag gjort opmærksom på det faktum, at den hyppigste form for f.eks. musikkopiering er, at unge mennesker køber

en grammofonplade eller en CD-plade og overspiller den til et kassettebånd, hvorefter de har mulighed for at medtage musikken i f.eks. en walkman eller, som det vist hedder på nu-dansk, en ghettoblaster. Men i sådanne tilfælde er der jo ikke tale om at omgå nogen regler, der er tale om kopiering til eget forbrug, og det sker i meget vid udstrækning, fordi det er populært, er en behagelig og nem måde at have musikken med rundt, nemlig i form af et kassettebånd. Det kan også være til afspilning i biler, hvis man bryder sig om det.

Men den type musik, som hyppigst bliver kopieret, er musik af udenlandske kunstnere – det er verdensstjerne – og selv om man læser forslagsstillerens bemærkninger, om hvordan disse midler nu skal fordeles, igennem både forlæns og baglæns, skinner det igennem, at det ikke ligefrem er disse verdensstjerner, man har tænkt sig at tilgodese med midlerne.

Eller sagt på en anden måde: Det er én gruppe kunstnere, der skaber provenuet, mens det er en anden gruppe kunstnere, der får glæde af det, og det er i sig selv i den grad moralsk forkasteligt. Det er jo ikke de kunstnere, der har henvendt sig til udvalget, der sælger plader, det er ikke deres produkter, der bliver kopieret. De er tværtimod nok misundelige over, at deres produkter ikke bliver kopieret, for de vil gerne have det; det ville være et tegn på en popularitet, de ikke har, men som de drømmer om at få. Hvorimod de kunstnere, der bliver kopieret – fortrinsvis til eget brug, som jeg har beskrevet det – er de store internationale navne, og de kommer jo ikke i betragtning, som det er beskrevet her.

Vi har senest mandag den 4. maj i Dagbladet Børsen kunnet læse om det utal af muligheder, der som sagt er for at omgå denne afgift, og vi håber i den forbindelse, at danskerne har mange gode ideer. Vi er modstandere af, at vi bliver ved med at lægge afgifter på det danske samfund; vi er modstandere af, at man stjæler penge ud af den danske kasse i form af manglende momsindtægter, manglende omsætning. Man skaber arbejdsløshed med dette her, når radioforhandler efter radioforhandler må lukke butikken, fordi det kundeflow, der i dag er, når folk ønsker at købe blankbånd, forsvinder, hvorved man mister omsætning ikke bare af blankbånd, men også af alle mulige andre produkter.

[Kim Behnke]

I denne som i så mange andre sager – jeg behøver bare at nævne CO₂-afgiften – bærer et trekløver af partier ansvaret for, at de endnu en gang helt bevidst gennemfører lovgivning, der skaber arbejdsløshed, lukker virksomheder og ødelægger dansk økonomi.

Med disse advarende ord skal jeg indstille samtlige ændringsforslag til forkastelse, idet jeg vil udtale håb om, at et flertal af partier, inden vi når frem til tredjebehandlingen, vil have besindet sig og erkendt, at dette her er noget makværk, og at det skal afvises.

Søren Hansen (S):

Jeg vil gerne sammen med hr. Ole Vig Jensen og andre glæde mig over, at forslaget er nået så langt, som det er indtil dette punkt, og vi kan jo nu se frem til, at lovforslaget ikke bare når sin anden, men også sin tredje behandling og sin endelige vedtagelse.

Men når hr. Ole Vig Jensen meget venligt takker de partier, som har tilsluttet sig lovforslaget, vil jeg dog gøre den bemærkning, at det parti, der har tilsluttet sig lovforslaget, er hr. Ole Vig Jensen og Det Radikale Venstre. De partier, der blev takket, var SF og Socialdemokratiet. Vi blev takket for at tilslutte os.

Det rimelige ville have været, at hr. Ole Vig Jensen havde takket de to partier for i sin tid at have fremsat forslaget, for i øvrigt at have gjort skibets arbejde, for at have udformet forslaget så fornuftigt og så godt, at det kunne genfremstilles helt uændret.

Men lad nu alt det ligge, og lad os i fællesskab glæde os over, at lovforslaget nu er nået så langt, og vi kan da give den honnør, at den nuværende forslagsstiller i modsætning til de to tidligere forslagsstillere altså har haft lidt mere held med at søge forslaget gennemført. Det medvirker vi som sagt meget gerne til.

Under diskussionen om, hvem det er, der får noget ud af dette her, blev der nævnt verdensstjerner. Nå, de klarer sig såmænd nok, men der var engang, da de ikke var verdensstjerner, og om 10 år, om 20 år vil der også være verdensstjerner, men de er det ikke i dag. I dag er de små spirer, små usikre, eksperimenterende unge mennesker, som – og det synes jeg er en vigtig del af dette lovforslag – vil blive sikret en væsentlig og en vigtig del af det vederlag, der opkræves her. Så også ud fra den del af de kulturpolitiske synspunkter, som drejer sig om at

støtte det unge, det nye, det eksperimenterende, er dette lovforslag helt fra dets start, over dets genfremstættelse og frem nu til andenbehandlingen, slet ikke så ringe endda.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

For at blive på det polemiske niveau vil jeg sige til hr. Søren Hansen, at kunsten ikke er at fremsætte et forslag, kunsten er at få det vedtaget.

Nu skal jeg ikke træde mere i det, men blot sige – og det skulle jeg måske have gjort før, for det er en bedre formulering – at jeg glæder mig over, at de tre partier plus en del af CD kan holde sammen på trods af det meget stærke pres, der har været udefra for at opgive dette forslag.

Om hr. Kim Behnkes tale vil jeg bare sige, at jeg klart må tage afstand fra hans opfordring til danskerne om at finde alle mulige måder at søge at omgå at betale denne vederlagsordning på. Og det gør jeg selvfølgelig, fordi ordningen gerne skulle være til glæde og hjælp for danske kunstnere, og hvad det angår, har vi selvfølgelig en helt anden holdning end den, Fremskridtspartiet her har lagt frem. Det ved alle på forhånd.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Nej, det er aldrig en kunst at få Socialdemokratiet og SF til at tilslutte sig fornuftig og fremadrettet kulturlovgivning.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Når hr. Kim Behnke kommer med sin opfordring til danskerne om kreativ afgiftstækning, skal hr. Kim Behnke måske også tænke på, at danskere ved at opfordre danskere til at købe bånd i Tyskland er med til at støtte de tyske kunstnere, for de har jo altså også afgiften. Og er det dét, hr. Kim Behnke ønsker?

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-7, § 1 således ændret, ændringsforslag nr. 8 og 9, § 2, således ændret,

ændringsforslag nr. 10 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Torben Lund):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Torben Lund):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Landbrugsministeren har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om besætningsstørrelser i landbruget.

(Redegørelse nr. R 16).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Den 30. april meddelte jeg Folketinget, at forhandling om den moderniseringsredegørelse 1992, som finansministeren havde afgivet samme dag, skulle finde sted onsdag den 6. maj 1992.

Da jeg har forstået, at der ikke længere er ønske om, at redegørelsen sættes til forhandling, vil redegørelsen ikke blive optaget på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kulturudvalget (30/4 92):

Udtræder: Aage Brusgaard (FP)

Nyt medl.: Pia Kjærsgaard (FP)

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (30/4 92):

Udtræder: Kai Dige Bach (KF)

Ny stedf.: Henning Andersen (KF)

Udtræder: Grove (KF)

Ny stedf.: Kai Dige Bach (KF)

Udtræder: Poul Nielson (S)

Nyt medl.: Erling Olsen (S)

Sundhedsudvalget (30/4 92):

Udtræder: Kaj Poulsen (S)

Nyt medl.: Dorte Bennedsen (S)

Socialudvalget (30/4 92):

Udtræder: Hans Jørgen Jensen (S)

Ny stedf.: Qvist Jørgensen (S)

Udtræder: Jan Petersen (S)

Nyt medl.: Qvist Jørgensen (S)

Udtræder: Qvist Jørgensen (S)

Ny stedf.: Jan Petersen (S)

Erhvervsudvalget (30/4 92):

Udtræder: Annette Just (FP)

Nyt medl.: Kirsten Jacobsen (FP)

Markedsudvalget (30/4 92):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Lone Dybkjær (RV)

Erhvervsudvalget (1/5 92):

Udtræder: Kirsten Jacobsen (FP)

Nyt medl.: Annette Just (FP)

Markedsudvalget (1/5 92):

Udtræder: Lone Dybkjær (RV)

Ny stedf.: Elisabeth Arnold (RV)

Socialudvalget (1/5 92):

Udtræder: Qvist Jørgensen (S)

Nyt medl.: Jan Petersen (S)

Udtræder: Jan Petersen (S)

Ny stedf.: Qvist Jørgensen (S)

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 30/4 92 om besætningsstørrelser i landbruget

(Redegørelse nr. R 16).

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Indledning

I beretning nr. 5 af 17. december 1991 afgivet af Folketingets Udvalg vedrørende en Bæredygtig Landbrugsudvikling opfordrede udvalget regeringen til senest den 1. maj 1992 at